

ALBINA

REVISTA POPULARĂ

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	P. Dulfu
G. Coșbuc	V. S. Moza
G-I F V. Năsturel	N. Nicolaescu
Gh. Adamescu	Gr. Teodosiu
I. Otescu	C. C. P.-Tașcă

Anul XII

No. 37.

14 Iunie 1909.

ALBINA

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonam. în străinătate pe an lei 8
" " " pe 6 luni " 3 | Un număr 15 bani.

Pentru anuieștii 1 leu ilial, Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
Manuscrisurile publicitate se ard.

SUMARUL :

- Medicină-Igienă:** *Sofia Nădejde*, Lupta împotriva băuturii.
Monumentele istorice: Mănăstirea Slatina. (Cu 2 ilustrațiuni).
Din trecutul școlii române: *G. Pavelescu*, Școala Națională din Clejani.
Etnografie: *Preot Ursăcescu*, Din obiceiurile Turcilor Dobrogei. (Sfârșit).
Economia rurală: *V. S. Moga*, Nutrețurile ajutoare. (Urinare).—
Irimia Popescu, Boalele oilor: Aprinderea Mațelor.— *V. S. Moga*, Cronica agricolă: Starea semănturilor; Târgurile noastre; Târgurile streine.
Din ziare și reviste: Animale cari nu beau.— Chiriașul și proprietarul.
Cronica: *De pe Domeniile Coroanei*, Expoziție de vite.
M. S. Regina în București. — Consiliul superior al Magistraturii. — Nou ministru român. — Serbarea Societății de arme. — Moartea lui A. Mureșianu. (Cu portret). — Serbare militară. (Cu 2 ilustrațiuni). — Intruniri în București. — Întâlnire de împărați. — Luptele din Albania. — Ciocnire de vase. — Cutremurul din sudul Franței. (Cu 2 ilustrațiuni). — Vânt groaznic.
Pagina glumeată: Doi pictori... Poveste fără cuvinte. (Cu 4 ilustrațiuni).
Suplement: Buletinul activității sociale a preoților și învățătorilor No. 49 dela 14 Iunie.

Lupta în potrivea băuturii.

In toate țările oamenii luminați duc luptă aprigă în potrivea beției și a băuturii de spirtoase. Acuma de curând, la societatea antialcolică din Franția au ales președinte pe D-l Ioseph Reinach. Cu acest prilej dânsul vesti că vor pune pe biroul Camerei un proiect pentru oprirea absintului (rachiu cu pelin) și imputinarea crâșmilor. Mai arată că antialcolişti au cu ei pe toți oamenii de știință, cari, cu pilde, au dovedit relele alcoolului; pe cei cari cerce-tează pricinile fără de legilor și au aflat cum cei mai mulți criminali sânt alcoolici ori fii de alcoolici și că au săvârșit crima fiind beți. Se știe că partea întâia a beției e cu veselie; a doua, cu furie însoțită de nebunie; pe urmă vine toropeala, amortirea, căderea în starea numită cu drept cuvânt de „beat mort“.

Statisticile de la recrutări arată căderea și închircirea tinerilor în acele mahalale de lucrători unde beția e mai mare. Am aretat de atâtea ori în această revistă cum copiii din părinți băutori și mai ales copii zemisliți la beție, se nasc slabi, păcătoși și cu prea puțină putere de viață. Așa dar, cu cât într'un popor crește numărul bețivilor, cu atâta e mai mult amenințat să se stingă.

Doctorii de pe la spitaturi sânt îngroziți de relele beției. Cu toată paza și știința medicală înaintată, oamenii merg slăbind; tot soiul de boli, mai ales oftiga, sporesc

pe fiecare zi; copiii se nasc mai slabi și mai prostiți. Și cum poate fi altfel, când părinții se otrăvesc zilnic cu alcool, ba dau chiar copiilor băutură?

Domnul Reinach zice că, la nevoie, Franția e destul de bogată și poate să răscumpere fabricile cari fac absint, de oarece e vorbă de sănătatea și viitorul neamului.

În această revistă am aretat de atâtea ori relele băuturilor spirtoase, dar asta nu-i de ajuns. Trebuie să înțelegem că multe sânt pricinile beției: unii zic că-i sărăcia, alții ca neștiința și lipsa de însuflețiri mai nobile, noi credem că toate aceste împing la beție și de aci sărăcia vine nepoftită. E de ajuns să bei într'o zi ca să nu poți munci a doua zi. Și iată nevoea și foamea sosind în casa muncitorului.

Alt luptător de frunte în potriiva beției e John Burns în Anglia, care, din lucrător a ajuns acuma ministru. De treizeci de ani se luptă în potriiva beției.

John Burns zice: „alcoolul e otrava care ațită nervii, dacă nu proteste; care nimicește pe'nctul, dacă nu ucide pe dată“. Tot el spune că cel întâiu leac care poate aduce ușurare e imputinarea crâșmelor. Vorbind de lucrători zice: „Cel mai mare dușman al lor e alcoolismul“.

Le-am spus toate astea nu că doar cetitorii noștri nu le știu, dar fiindcă e o datorie, din când în când, a ne aminti nouă înșine de dușmanul cel mai mare care ne amenință nu numai pe noi, dar, putem zice, omenirea întreagă.

Toate guvernele se îngrijesc, și iau, pe cât le stă în putere, măsurile ce se pot lua într'o vreme. Dar străjerul cel mai de seamă e lumina minței, e înălțarea sufletului spre năzuinți mai înalte. E cunoașterea datoriei către țeară și familie. Din școală, copiii trebuie să cunoască prin pilde vii și pipăite relele beției: cele trupești precum și cele sufletești. Să le fie groază și greață de picătura de spirt, cum se'ngrozesc de-a pune în gură carne de câine ori de pisică. E trist, când ne gândim că azi știința împreună cu religia nu au putere a pune stavilă unui reu vădit, când au avut-o religiile vechi ori au oprit dela unele mâncări sau băuturi. Odată cu această groază și greață de băuturi spirtoase, trebuie înălțat sufletul și deprins cu lucruri mai alese. În loc

să simță plăcere a se ameți, să caute a ascultă o cântare frumoasă, a vedea priveliște ori a auzi o istorisire; în zilele de serbătoare, o sfătuire împreună cu rudele și prietenii. Pentru acest scop, sunt de mare folos corurile sătești, jocurile naționale însoțite de poezii, precum și teatrele pentru popor.

Fără îndoială, alcoolismul n'a străbătut atât de mult prin satele noastre, și de-aceea ni se pune înainte că poporul român cel din urmă în privința câtimei de alcool băut. Englezii, Francezii, Germanii, beau mult mai mult. Asta e fiindcă țeranul nu are în totdeauna la îndemână bani și crășmă. E poate încă o fericire, căci în acele sate unde sunt fabrici și deci țeranii au bani și crășme de-ajuns, beau de zvântă. Tot asemenea locuitorii orașelor noastre beau de spăriat. Dovadă desimea crășmelor. De, aceea privirile noastre trebuie ațintite întâiu asupra satelor; acolo lupta e mai lesne, dar și mai folositoare.

Sofia Nădejde.

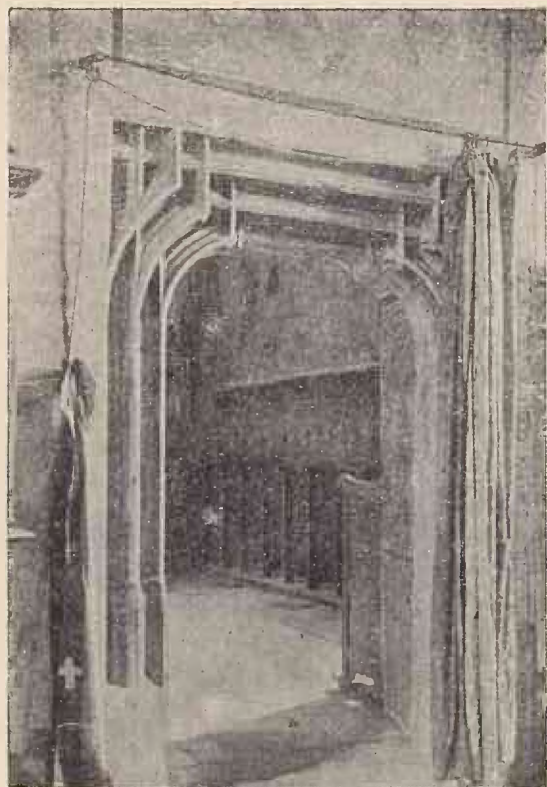

Mănăstirea Slatina.

Intre lucrările de conservare ce a executat serviciul de arhitectură al Cassei Bisericei sub supravegherea Comisiunii monumentelor istorice, sunt și cele dela mănăstirea Slatina. Această mănăstire se află în comuna Mălini (Suceava) și e așezată într'o frumoasă poziție și seamănă a cetate. E zidită de fostul Domn al Moldovei Alexandru Lăpușneanu. S'a sfințit în anul 1558.

Dăm aci două vederi, după „Buletinul Comisiunii monumentelor istorice“ No. 4.

Întrarea bisericilor dela mănăstirea Slatiņa.

Mănăstirea Slatiņa.

ȘCOALA NAȚIONALĂ DIN CLEJANI

I.

Alecache Vilară.

Când un stat sub jugul împrejurărilor nu este în stare să-și organizeze învățământul potrivit nevoilor sociale, atunci răsar sufilete mari, ce-și iau asupra-le sarcina unor astfel de îndatoriri. A fost o vreme când Statul Român n'avea un învățământ propriu zis, din pricina Turcilor, cari impuneau în scaunele țărilor domni fanarioți, cari aveau alte griji străine nevoilor țării. În orașele mari se mai găseă uneori câte o școală națională; însă erau unele, unde nu se pomeniă nici un fel de școală. Nu erau învățători, nu existau școli de unde să se recruteze corpul dascălesc. Preoții și dascălii bisericilor erau apostolii și învățătorii poporului.

În București se aflau școli naționale la biserică la Udricani, Sfântul Gheorghe și Colțea, unde învățau copiii oamenilor scăpătați și săraci; pe câtă vreme învățătura înaltă la oamenii avuți se da în familie, după cum eră moda, de faimoșii dascăli greci sau francezi. Nu mai amintesc de celelalte orașe, unde învățătura se predă prin chilioarele bisericilor mai ales de cântăreți și dascăli. Pe la sate nici pomeneală de școală. Rar de tot se întâmplă ca vreun boer milostiv să deschiză câte o școală începătoare la una din moșiile sale. Așa de pildă a fost marele boer Alecache Vilară, care înființă o astfel de școală la moșia sa Clejani din județul Vlașca. Școala, clădită alături cu biserica, se află în curtea boierească. Obiectele învățământului erau: tradiționalul abecedar cirilic, ceaslovul, psaltirea, Alexandria și scrierea cu slovă cirilică. Învățătorul eră preotul satului.

Până în ziua de astăzi preoții și dascălii bătrâni din Vlașca pomenesc cu venerație de popa Ghiță, care a stat ca învățător în capul acelei școli. Chiar eu l-am apucat nu ca învățător, ci numai ca preot la biserică. Eră bătrân, dar slujba bisericii o săvârșia cu multă pricepere și evlavie; citiă și cântă frumos. Când eră îmbrăcat în ornatul bisericesc ne transportă cu cântecele sale pline de melodie în sferile cerești. Maior Mișa ținea foarte mult la el; când se miruiă îi sărută mâna. La toate mesele mari date de proprietar preotul nu lipseă de a nu fi poftit și de a nu luă parte. Multime de preoți, dascăli, învățători și

cântăreți mai ales din Vlașca, au trecut prin mâinile acestui preot învățat.

În această școală se adunau fiii sătenilor depe la proprietățile lui Vilară, copiii din Vlașca și din celelalte județe vecine. Școala din Clejani formă focarul de lumină și cultură al țăranilor pe vremuri când nici în capitalele județelor nu erau școli bineo-rânduite, unde să se predea cunoștințele începătoare trebuincioase. Unde se mai pune înlesnirea că școala le eră chiar în bătătură, ca să zic așa, unde copilul nu se vedea înstrăinat de traiul dela țară, ce eră nu atât de costisitor și care-i priii cași în casa părintească. Copilul nu era nevoit să se lipsească de aerul său curat dela câmp, ca să se trezească în oraș într'o atmosferă otrăvitoare.

Până în ziua de azi norodul pomenește cu multă venerație și înduioșare numele acestui mare Român, ce se înrudiă cu cele mai mari și strălucite familii boerești din Țara Românească. Aveă bogății nenumărate, cari într'o zi, nu se știe ce fel și cum, trecură în mâinile unui străin — unui Sârb — Maior Mișa Anastasievici.

Se vede că marele rol politic jucat de Vilară a contribuit la ruinarea stării sale. Într'adevăr, viața sa politică fu tare sbuciumată.

În urmă Zaverii la 1822, Turcii numiră Domni, în Muntenia pe Grigorie Ghica și în Moldova pe Ioniță Sturza, fără amestecul Rusiei.

„La suirea pe tron, Ghica și Sturza au găsit țările zguduite până în temelie, jăfuite și sărăcite de bandele de zaverгии, de bazbuzuci, de zaporojeni și de sute de bande de tâlhari răspândiți peste toată țara“.

„Deși Gavanoșoglu, care urmase lui Kehaja-Beg, nu permitea oștirilor de sub comanda sa cea mai mică abatere, dar prezența șefilor militari turci alături cu domnii țării aduceă cea mai mare vătămare autorității domnești; așa de exemplu, pe o simplă denunțare făcută lui Silistra-Valesi în contra boierului Ale-cache Vilara, a cărui femeie eră chiar rudă de aproape, nepoată de soră lui Grigorie Vodă Ghica, acest boer fusese arestat de Baș-Bešli-Aga, pus în fiare și trimis la Eskizara, unde a fost deținut mai mult de doi ani“.

Numirea Domnilor făcută fără ca Rusia să ia parte la alegerea lor, turbură mult pe Țarul Alexandru I.

„Boerii rămași în Sibiu și în Brașov, fie de invidie, fie miș-

cați de îndemnări străine, urziau neconținut intrigi și conspirațiuni în contra Domnilor; cei mai îndrăsneți erau cei din Sibiu, unde se află și consulul rusesc din București, Pini“.

„Acesta contă pe intrigile boerilor opozanți refugiați în Transilvania, sperând o turburare în contra lui Grigorie Ghica mai ales, care să dea un pretext de intervențiune Rusiei. Oștirile stau pe malurile Prutului gata a trece în Moldova“.

Uneltirile pe față ale lui Pini de a răsvrăti țara îngrijau cu drept cuvânt mai ales cabinetele din Londra și Viena, ce se străduiau să facă să înceteze neînțelegerile și nemulțumirile între Rusia și Turcia. Dar toate încercările lui Pini au rămas zadarnice, căci la urmă s'a văzut nevoit să plece din Sibiu blamat chiar de guvernul său.

Totuși contele Neselrode nu se descurajă, ci apucă o altă cale. În Mai 1823 trimite ambasadorului englez dela Țarigrad, lordului Strangford, o notă în care eră vorba de nemulțumirile Rusiei împotriva ocupațiunii armatei turcești din Principatele române; apoi mai la urmă nota pomeniă și de numirea domnilor făcută fără ca Rusia să ia parte la alegerea lor.

Lordul Strangford aveă toată încrederea în cabinetul rusesc și eră încredințat că consulul Pini lucră fără știrea guvernului și a împăratului său.

Ostenfeld, ambasadorul austriac la Constantinopol, care aveă instrucțiuni să ajute lordului Strangford, reușise să obție dela Turci micșorarea numărului beșliilor la 850, cari să stea sub autoritatea directă a Domnilor, cași mai înainte de 1821, notificarea oficială a numirilor lui Grigorie Ghica și Ioniță Sturza, când va sosi la Țarigrad ambasadorul rusesc și când relațiunile diplomatice vor reîncepe.

În Septemvrie 1823 Alexandru se întâlnește la Cernăuți cu împăratul Austriei, unde declară că voește pace, se arată supărat pe agentul său Pini de încurajările date boerilor emigrați și făgăduiește că-l va destitui. Împăratul se ține de cuvânt și cum ajunse la Petersburg, dete poruncă să-l cheme pe Pini și să-l înlocuiască cu iscusitul Minciaki.

Față de lorgul Strangford, întreabă pe Neselrode, dacă noul agent numit eră rus și când i se răspunde că eră italian din statele papale:

„Atât mai bine, zice împăratul, îmi pare că acest om este bun pentru postul ce-i încredințez. De mă voi fi înșelat, îl voi

destitul și pe dânsul, cum am destituit pe Pini. Nu voiu ca agenții mei să se amestece în afacerile Principatelor“.

În urma unor astfel de vorbe și fapte, se sporiă nădejdea în menținerea păcii și creșteă și mai mult încrederea în sinceritatea țarului, cu toate că oștirile sale stau grămădite pe malul Prutului.

Minciaki primi însărcinarea să se ducă mai întâiu la Constantinopol să pue la cale niște daraveri negustorești cu Turcia și în urmă să meargă la postul său din București. Sosind în Țarigrad, Minciaki deschide negocierile cu Poarta prin nota din 24 Fevruarie 1824, unde pe lângă că se cereă golirea Principatelor de trupele turcești, notificarea formală a numirii Domnilor și restabilirea stărei de lucruri cum se află mai înainte de răscularea Grecilor, se mai pretindeă ca Poarta, sau să lase liberă navigațiunea Mărei-Negre corăbiilor Siciliene, Napolitane, Sarde și Spaniole, sau să le îngăduie să ia, ca mai înainte, bandiera rusească; în cele din urmă se mai cereă în treacăț ca Turcia să împace pe Greci, respectând religia lor și stabilind o stare de lucruri drepte și trainice.

În privința Principatelor, Turcia nu face nimic, nici nu răspunde, astfel că relațiunile cu Minciaki ajung destul de acute. Miniștrii turci, când erau întrebați de reprezentanții puterilor în ce stare se găsec tratativele, răspundeau cu nepăsare că Poarta eră hotărîtă să depărteze pe beșlii.

Operațiunile împotriva Grecilor, de când luase comanda trupelor egiptene faimosul Ibrahim, se urmau cu o cruzime ne mai pomenită, ce revoltase Europa întreagă. Grecii rezistau luptând cu eroism; dânșii dedeau dovadă că sunt adevărații urmași ai lui Leonida.

Lucrurile fuseseră împinse atât dedeparte, că nu mai eră nădejde de menținerea păcii. Armatele rusești stau gata să intre în Principate, dacă nu să declare rășboiu Turcilor, dar cel puțin să ocupe țările române ca o garanție.

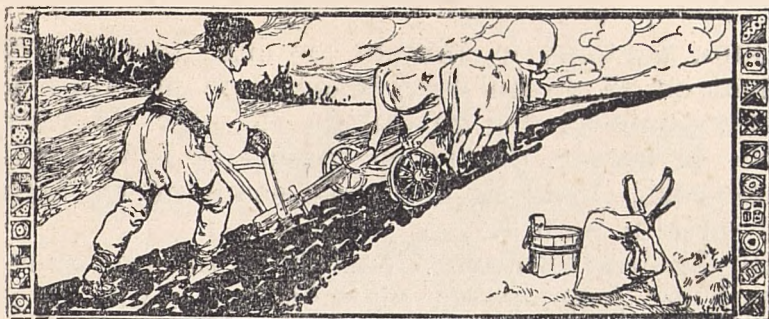
(Va urmă).

G. Pavelescu.

Profesor la liceul Matei Basarab.

— După ce s'a stricat carul, degeaba mai arată cineva drumul bun.

(Zanne, Proverbe.)

NUTREȚURILE AJUTĂTOARE.

8) *Urzica*. Toți agricultorii din alte țări cari au cultivat urzica ca plantă de nutreț pentru vitele lor, nu s'au înșelat de loc. La noi această plantă se întrebuințează în bucătărie primăvara când de-abia a răsărit din pământ, când este și mai crudă; mai târziu se întrebuințează la hrana porcilor, tocate și amestecate cu tărâțe, precum și la creșterea bobocilor de rață și de găscă. După cercetările făcute de agricultorii din alte țări, urzica este pentru vite o hrană gustoasă, înmulțește cătățimea și calitatea laptelui, la vacile de lapte cași la capre, laptele dă mai multă smântână și cu un gust zaharos.

Primăvara, când se taie urzicile tinere și se lasă puțin la aer, și după aceea se amestecă cu patru părți fân natural sau paie tocate. Vitele mănâncă cu multă poftă acest nutreț.

Pasările de curte hrănite cu sămânță de urzică, se îngrașe mai de grabă; din semințele de urzică se mai poate scoate și ulei, care are un gust plăcut.

Acest ulei dat ca doctorie vacilor de lapte le înmulțește producțiunea laptelui, iar când se freacă pielea vitelor cu acest ulei, reînviază mai mult țesăturile pielei, a muschilor și în acelaș timp produce cel mai mare joc pela încheetura oaselor.

Urzica ca plantă de nutreț se cultivă mai mult în Elveția.

9) *Secara de toamnă*. Această plantă semănată

(1) Vezi No. 36.

în luna Septemvrie într'un loc bine lucrat, și îngrășat cu 25 de mii kgr. bălegar pe jumătate putrezit, poate să dea 20—30 de mii kgr. de nutreț verde la hectar. Secara se cosește în luna Aprilie. După cosit, locul se ară și se seamănă cu hrișcă sau cu altă plantă.

10) *Trifoiul încarnat*. Semănat în amestec cu ray-grasul de Italia, pe la 15 Septemvrie, într'un pământ bine lucrat și puțin umed, are să dea primăvara un bun nutreț verde pentru toate vitele. Se seamănă la hectar 18—20 kgr. sămânță, când se seamănă singur; iar când se seamănă amestecat cu ray-grasul, se seamănă 12 kgr. trifoiu și 8 kgr, ray-gras de Italia.

11) *Măzăricea păroasă sau catifelată*. Această leguminoasă semănată pela 15 Septemvrie, dă un nutreț bun primăvara cât se poate mai de timpuriu. Se seamănă la hectar 80—120 kgr. când se seamănă prin împrăștiere; iar semănată în rânduri depărtate de 20—30 cm. se poate semăna numai 70—80 kgr. sămânță.

Prin urmare, iubiți săteni! avem la îndemână atâtea plante, care pot să crească în clima și pământul țării noastre, dând o bună hrană pentru vitele noastre, începând din luna Iunie și până în luna Septemvrie, iar primăvara începând chiar din luna Martie și până în luna lui Maiu.

Nu mai rămâne decât să ne folosim de ele în folosul vitelor și a producțiunii noastre agricole.

Când învățătorul eră să le vorbească despre facerea frunzarilor, unul din săteni îl întreabă: «d-le învățător, se poate întâmpla ca să nu plouă nici în lunile de primăvară, nici în cele de vară, de loc, sau să cadă ploaie puțină de tot, atunci ce ne facem noi de nutreț?»

—Iubiți săteni, tocmai despre acest lucru voi să vă vorbesc acum.

Când din lipsă de ploaie, nu ne putem folosi de plantele despre care v'am vorbit, atunci trebuie să facem frunzari pentru vitele noastre.

Noi căutăm să ne folosim de unele lucruri sau

să ne gândim la ele numai când ne arde lumânarea la deget, deși ar trebui să ne gândim la astfel de lucruri, atât în anii răi, cât și în anii buni, adică atunci când putem avea destul fân pentru vitele noastre. Apoi trebuie să ne mai gândim, că de multe ori când sunt ploii multe putrezește iarba pe loc căci nu o putem cosi, sau tocmai când voim să strângem fânul, încep ploile, în cât fânul iese de calitate rea ; în acest caz, nutrețul făcut din frunze uscate, este mai bun și mai cu folos pentru vitele noastre.

Acum am să vă spun când și cum trebuie făcuți frunzarii și cari sunt copacii cei mai buni pentru anumite animale ?

Trebuie să știți, iubiți săteni, că în alte țări, chiar și în anii cei buni, agricultorii întrebuințează la hrana vitelor frunză uscată ; oile și caprele mănâncă cu mai multă poftă frunzari, de cât chiar fânul cel mai bun. Timpul cel mai potrivit pentru facerea frunzarilor este dela 15 August până la 15 Septembrie st. n., dacă lăsăm să treacă acest timp, lăstarii, ca și crăcuțele încărcate de foi, se întăresc și nutrețul este mai puțin căutat de vite.

Dacă facem frunzari dela 15 August înainte, acest nutreț este cu mult mai hrănitor decât alte nutrețuri făcute din plantele despre care v'am vorbit, de oarece materia grasă ce acest nutreț cuprinde și de care grăsime corpul vitelor au trebuință, se găsește în măsură mai mare decât în cele mai bune nutrețuri.

În cât privește o altă parte de hrană de care corpul vitelor are trebuință și pe care oamenii de știință, o numesc materie *azotoasă*, s'a găsit că în foile verzi ale copacilor este de 4 ori mai multă decât în nutrețul de porumb, și îndoită decât în orz, ovăz, spergulă, trifoi încarnat și întreită decât în ierburile de fâneată, în iarba englezească (ray-gras), trifoiu roșu, lucernă și în alte plante.

Așa dar, foile verzi de copaci pot înlocui cele mai hrănitoare ierburi (leguminoase). Acum, în cât privește foile uscate, din experiența altor agricul-

tori cu învățatură în ale agriculturii, s'a dovedit că acest nutreț este deopotrivă de hrănitor cu fânul făcut din lucernă.

Un alt om învățat în străinătate (Dr. Pessler), a voit să cunoască atât partea hrănitoare la crăcuțele tinere, cât și la ramurile mai bătrâne, tăindu-le din lună în lună, adică dela 29 Maiu și până la 4 Noemvrie st. n., la un hectar de pădure de stejjar, care pădure s'a tăiat între 15—25 de ani.

Timp. când s'a tăiat crăcile

Ramuri de un an cu foile lor.

la 29 Maiu	1.900 kgr.
la 2 Iulie	2.707 »
la 1 August	3.029 »
la 2 Septemvrie	3.077 »

1) *Părțile hrănitoare la foi tăiate.*

	29 Maiu la sută	2 Iulie la sută	2 Septem. la sută	4 Noemv. la sută
Protaină brută. . .	20,21	15,11	14,10	5,75
Grăsime brută. . .	3,21	2,54	2,70	3,85
Celuloză brută. . .	15,95	17,67	18,12	28,97
Materie extractivă .	44,11	46,98	47,23	47,41
Protaină curată . .	88,96	14,26	12,77	7,75
Tanin	8,35	8,91	7,88	7,55

2) *Ramuri de un an cu frunzele lor.*

Proteină brută. . .	19,69	14,39	12,94	5,40
Grăsime brută. . .	3,01	2,41	2,50	2,05
Celuloză brută. . .	15,97	18,93	19,57	31,94
Materie extractivă .	43,64	46,79	47,23	44,01
Proteină curată . .	18,36	13,56	11,73	4,74
Tanin	8,04	8,88	7,92	6,38

3) *Ramuri de $\frac{1}{2}$ centimetru în diamctru.*

Materie brută . . .	6,12	4,67	4,62	5,05
Grăsime	6,93	1,10	1,00	1,12
Celuloză	45,14	50,46	43,56	46,71
Materie extractivă .	44,42	47,55	48,49	44,81
Proteină curată . .	5,34	4,30	3,83	4,52

4) *Ramuri dela* $1\frac{1}{2}$ — $2\frac{1}{2}$ *cent. în diametru.*

Proteină brută	3,63	2,72	2,59	2,69
Grăsime.	0,68	0,65	0,72	0,69
Celuloză.	56,59	57,16	54,85	55,44
Materie extractivă	34,89	37,53	39,85	38,81
Proteină curată	3,12	2,42	2,41	2,32

Din aceste cercetări făcute de un om cu multă știință de carte, se poate vedea că cu cât foile și crăcuțele sunt mai tinere, cu atât cuprind mai multă materie hrănitore pentru animale.

Copacii, a căror foi și crăcuțe se pot întrebuința mai cu folos la facerea frunzarilor sunt: frasinul, fagul, vița de vie, salcia, plopul, stejarul și teiul; iar pentru vitele de prăsilă, frunzarii mai buni sunt: dela cireși, puni, meri și peri. Când ne lipsesc acești pomi, se pot da ca hrană vitelor frunzari dela cei lalți copaci.

Pentru capre, frunzarii cei mai buni sunt de iederă, ulm și salcie.

Dacă agricultorul n'are șopron unde să păstreze frunzarii, va trebui să-i facă căpiță, dându-le aceiași îngrijire cași căpițelor de fân. Trebuie să mai știți, iubiți săteni, că frunzarii uscați la umbră sunt mai buni decât cei uscați la soare. Iată cum frunzarii în anii răi, când nu putem face fân, și nici un fel de nutreț din alte plante, frunzarii ne scapă vitele noastre din ghiarele foamei.

(Va urma).

V. S. Moga.

Animale cari nu beau.

Multe animale nu înghit în toată viața lor nici o picătură de apă. Din numărul acestor feluri de animale fac parte lama din Patagonia și anumite gazele din Extremul-Orient.

Un papagal a viețuit 52 ani în grădina zoologică din Londra fără a bea o picătură de apă, și mai mulți natureliști sunt de părere că epurii nu absorb alt lichid decât roua de pe earbă.

Un mare număr de reptile, serpi, șopârle și anumite batraciene trăesc în locuri cu totul lipsite de apă.

Se semnalează de asemeni o specie de șoareci cari trăesc în șesurile aride ale Americii Occidentale.

BOALELE GILOR

Aprinderea mațelor.

Răceală, oeriile murdare, umede, nutrețurile stricate, cartofii cruzi, erburile acoperite cu brumă, cu chiciură, cu ghiață, pot aduce aprinderea mațelor la oi și capre.

Tristă, cu pânțele umflat, cu urechele și picioarele reci, cu botul uscat, oaea bolnavă nu mai rumegă, arată dureri de pânțece din care cauză bate des din picioare.

La începutul boalei, nu are eșire afară, dar după o zi două începe a trece prin ea, mai întâiu cu muci, apoi subțire de tot, ca apa, și de multe ori cu sânge.

Vita neîngrijită poate să moară în 4—8 zile.

Pentru a o vindecă se va ține oeria curată și călduroasă.

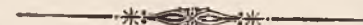
Ca să iasă afară, să nu mai fie constipată, i se va da cam două linguri de sare amară sau de Bălțătești, topindu-se în puțină apă. I se poate da încă două trei linguri de untdelemn curat.

Urdinarea se va oprî dându-i-se să bea, sau cu sila, zeama în care s'a fiert orz sau ovăz până crapă bobul.

Se mai poate da foi de nuc, sau de stejar, sau scoarță de ulm, punându-se cam o mână din una din ele, într'o jumătate de litru de apă și fierbându-se bine. După fierbere se strecoară și se dă, după ce s'a răcit, din fiertură, cam câte un păhăruț pe zi, două-trei zile de-arândul până se osteește eșirea afară.

Câtevâ zile după ce oaea începe a merge spre bine, i se va da câte nițică fiertură de nalbă sau apă în care s'a fiert sămânță de in.

*Irimia Popescu.
Medic Veterinar.*

Diņ obiceiurile Turcilor Dobrogeņi.

(Sfârșit*).

Un Român mai bătrân îmi povesteă o pățanie a lui la o nuntă turcească. Fiind invitat la nunta unui vecin care-și mărită fata în alt sat, a trebuit ca Joi dimineată să iasă după obicei cu nuntașii miresei într-un împințarea celor ai mirelui.

Întâmplarea a făcut ca numărul bărbaților din ambele cete să fie egal și fiindcă așa eră obiceiul și apoi pentru ca Turcii să nu se supere că nu le face voea, s'a învoit să iea în spate și el pe un Turc, dar întâmplarea a făcut să-i cadă a duce'n spate tocmai un Turc mare și gras.

L-a dus o oare cari distanță, dar Turcul fiind greu și ca să scape de o povară așa de grea, i-a venit în minte o și-retenie care i-a reușit de minune.

A dat prin niște mărăcini și s'a făcut că se 'mpedică de ei și când a căzut, Turcul a ajuns, cine știe unde înainte, căzând nu tocmai pe moale.

Turcul, după ce s'a sculat, s'a suit iarăși în spatele sale iar Românul după câțivă pași s'a împedecat iarăși și a trântit și pe Turc, iar la supărarea Turcului de astă dată, el răspunde serios și cu părere de rău zicând: «mărăcinele, bată-l focu, e de vină, Efendi (Domnule).»

Văzând că Turcul n'are de gând să se dea jos se face după câțivă pași și a treia oară că se 'mpedică, dar de data asta dete Turcului o trântitură așa de tare, încât făcù pe Efendi să-i piară pofta de a se mai sui în spatele Românului.

Românul în sufletul lui eră mulțumit că scăpase de o povară atât de grea și nepoftită, dar pe față îi părea rău că Efendi nu se mai sue în spatele sale ca să-l ducă și mereu îl rugă, dar Turcul n'a voit să se mai sue în spate, ci a mers pe jos supărat și'n zeflemelele nuntașilor.

La Turci dacă se întâmplă ca două cete de nuntași să se întâlnească pe acelaș drum, eră o mare nenorocire, căci fiind turmentați de băutura și fiindcă Turcii n'au obiceiul să dea din drum înlături, se luau la bătae și învinșii trebuiau să dea înlături.

Turcul consideră ca o umilință faptul ca el să dea înlături din drum când se întâlnește cu cinevă.

O asemenea întâlnire nenorocită s'a întâmplat pe la 1850 când s'au întâlnit nu așa departe de Trestenic (1) două cete și

(1) Vezi No. 34.

(2) Cătună locuită $\frac{1}{2}$ de Turci și $\frac{1}{2}$ de creștini. Depinde de parohia și com. Nalbant.

nevoind să dea nici una din drum, s'au luat la bătae și s'au măcelărit până la unul.

În acel loc se află până azi în marginea drumului un mare număr de pietre, care-s puse la capetele aceloră căroră veselie și obiceiul după prescripțiile coranului li-au fost fatale.

De obicei însă pentru a se evita asemenea întâmplări, se vesteă cu câteva zile prin sate locurile și drumurile pe unde aveau să treacă nuntașii.

Vineri dimineața, la o săptămână după nuntă, ginerele însoțit de nun încep a întoarce vizita nuntașilor. La fiecare casă i se dă câte o cafea. La Turci îi obiceiul ca unei persoane pe care o respecti mai mult și a cărei venire procură veselie celor de gazdă să i se facă cafea amară, așa că bietul ginere îi nevoit ca o zi întreagă să bea numai cafea amară fără a zice ceva.

La o lună după nuntă, tinerii căsătoriți sânt invitați într-o noapte de părinții soției unde petrec până'n ziuă și cu această ocazie ginerele duce daruri sócrilor săi și se întoarce înapoi cu zestrea nevestei, cu mánzatul de funie pe care-l mână cadâna din urmă.

De aici vedem că mireasa n'aduce zestre, ci se cumpără ca ori și ce lucru. Părinții mirelui țin toată cheltuiala nunții. Dar bietul cimpoieș care cântă ne'ncetat o săptămână... Cu atâta însă dovedește și el, căci umflă odată bine cimpoiul și apoi câteva minute nu mai suflă, ci nu mai degetele le schimbă până ce cimpoiul se desumflă.

Situația femeii în căsnicie se deosebește cu totul de a celorlalte popoare, căci femeia n'are drept să easă alături cu soțul ei, ci stă ca o sclavă în mijlocul zidurilor sau a gardului înalt pentru a nu mai vedeă pe nimeni, nici a fi văzută de cinevă. Când iese undevă trebuie să umble cu fața acoperită, căci coranul oprește ca vr'un bărbat străin să-i vadă fața. N'are voie a se duce la petreceri cu soțul ei, ci el se duce de petrece iar ea stă acasă. Numai după 60 ani poate se umble cu fața descoperită și poate stă la un loc dar numai cu moșnegi ca și ea de bătrâni.

Floarea tinereții însă și-o petrece ca o condamnată la arest. Această procedare, după prescripțiile coranului, a făcut ca viața femeilor să fie vieată de sclavă, o vieată inferioară. Cine știe însă cât timp aceste nenorocite creaturi vor mai îndură asemenea vieată!

Din acestea se vede cucât îi mai înaltă religiunea creștină după a cărei precepte femeia, înjosită în vechime, a fost înălțată la adevărata sa demnitate și pusă alături cu soțul său și pe aceeași treaptă; pe cât timp coranul proclamă sus și tare inferioritatea femeii și socotința ei ca un ce de ni-

mic. În viața casnică la Turci starea femeii îi de plâns. Ea îi socotită ca un obiect fără valoare și cel mult de plăcere. Ea îi roabă, supusă capriciilor bărbatului său, care poate dispune de dânsa cum va voi. În asemenea situație moralul femeii musulmane îi foarte mult scăzut. Un turc poate avea mai multe soții, dar aceasta depinde nu de voia sa ci de condițiunile sale materiale, adică de a le putea întreține pe toate.

Mântuitorul și-a îndreptat atențiunea asupra femeii, căci Divinul Invățător a știut preă bine că scăpând pe femei din lanțurile sciaviei și înălțându-i moralul atât de înjosit, va înălța prin ea familia a cărei suflet e femeia și ca urmare va înălța însăși societatea omenească la baza cărei stă familia.

Economu V. Ursăcescu.
Nalbant-Tulcea.

Cronica Agricolă, Economică și Comerțială

Starea semănăturilor.

Așa cum se prezintă astăzi, starea semănăturilor se prezintă destul de bună, în raport cu ploile ce au căzut pe la sfârșitul lunii Maiu și pe la începutul acestei luni. Dacă ploile căzute au adus puțin bine la grânele de toamnă, nu mai incupe îndoială că și semănăturilor de primăvară, ca porumbul, fasolea, cartofii, orzul și ovăzul, le-au adus mult bine. Aceasta se dovedește mai cu seamă la semănătura de porumb. La această semănătură făcută pela 12—14 Aprilie, putem să ne așteptăm la o bună recolta, mai cu seamă că porumbului a început a-i da spicul și aceste semănături au trebuință de ploaie, când va începe să dea și rodul.

Pe cât de folositoare au fost ploile, cari au fost generale în toată țara, la semănăturile de primăvară în general, la livezile naturale și artificiale, la sădirea pomilor și a vițelor americane, făcute în toamna anului trecut, cât și în timpul primăverii, cu atât au împiedecat întru câtvă treeratul rapiței, a întârziat seceratul orzului de toamnă, cași înflorirea grânelor de toamnă. Se știe că grânele de toamnă cași secara, pe timpul înfloririi au trebuință de un timp liniștit și mai mult cald

decât umed. Același lucru se aplică și după ce grânele au legat. Cu cât rădăcinile semănturilor de grâu, după legat, găsesc mai multă apă în pământ, cu atât bobul crește mai greu și rămân mai pipernicite, mai cu seamă când semănătura este prea deasă, în cât pământul se poate svântă cu mai multă greutate de prisosul de apă. Unde semănăturile sunt mai revărsate sufer mai puțin, de oarece apa de ploaie se evaporază mai de grabă și deci bobul poate să crească mai bine. Dar un rău aduce și bine. În tot cazul trebuie să recunoaștem mai mult binele ploilor asupra semănturilor, decât răul ce l-a putut aduce unor semănături de grâu, sau și la altele unde au fost însoțite de grindină.

Ar fi bine ca îndată ce pământul se va svântă de prisosul de apă, ca agricultorii noștri, mic cu mare să înceapă facerea ogoarelor pentru semănătura de toamnă a rapiței cași pentru a grăului, etc., fiindcă astfel de arături se vor putea face în cele mai bune condițiuni; în acelaș timp viața microbiană, până ce pământul va cuprinde umezeala trebuincioasă înmulțirii acestor viețăți, va aduce mult bine pământurilor arate pentru semănăturile de toamnă.

Ploile cari au căzut la noi pela sfârșitul lunii lui Maiu, au căzut și în alte țări și au adus acelaș bine semănturilor de toamnă cași celor de primăvară, așa că recolta grânelor în aceste țări se prezintă bine, afară de unele părți ale Rusiei, unde semănăturile au suferit mult din cauza frigului.

În urma multor ploi la noi, timpul răcindu-se și pe munți căzând și puțină zăpadă, se poate foarte bine ca multe semănături de grâu să capete puțină rugină și tăciune, mai cu seamă semănăturile mai dese, unde umezeala în timpul nopții cași în timpul zilei se pierde mai greu. Unde semănăturile au fost mai revărsate și în localitățile unde îndată după ploaie a început să bată vântul, credem că tăciunele nu va putea ataca astfel de semănături, din cauză că svântarea semănturilor s'a făcut cu multă înlesnire.

În rezumat: binele pe care l-au adus ploile la toate semănăturile, la toate sădirile de pomi, vița de vie, etc., cași la livezile naturale și artificiale, nu se poate socoti

deocamdata; astfel de ploi au ridicat o mare greutate de pe inima amarita a agriculturilor noastre, produsă de seceta din luna Maiu până la inceputul ploilor.

Târgurile noastre.

Afacerile cu cereale cași prețurile în toate târgurile noastre, nu lasă nimic de dorit. Un rău este de văzut în afacerile cu cereale, care se face regulat la noi în țară. Acest rău este că, cei mai mulți agricultori își vând recolta de pe loc, fără să se gândească ce vor recolta și fără să se gândească că într'o zi prețurile cerealelor se vor urcă, bunăoară cum s'a întâmplat în anul trecut și în acest an.

Acei cari cumpără cereale cu termen, își fac socoteala mai bine decât cei cari vând, căci ei își socotesc în tot cazul o dobândă mai mare, decât dobândă ce un agricultor ar plăti la un bancher.

Iată în rezumat prețurile mijlocii cu cari s'a vândut cerealele noastre în târgul din Brăila în luna lui Maiu și lunie până la această dată.

Grăul, suta de kgr. s'a vândut cu	18—24	l. și	—	cent.
Porumb	idem	idem	12—16	„ 30 „
Cincantinul	idem	idem	12—16	„ 10 „
Ovăzul	idem	idem	13—14	„ 20 „
Orzul	idem	idem	12—13	„ 30 „
Orzoaica	idem	idem	13—14	„ 30 „
Meiul	idem	idem	12—00	„ 80 „
Fasolea	idem	idem	18—33	„ 50 „
Mazarea	idem	idem	14—00	„ 50 „
Rapița colțza	idem	idem	26—00	„ — „
Rapița naveta (rapița comună)			24—00	„ — „
Secara			15—16	„ — „

Târgul din București (Gbor).

Grăul, suta de kgr. s'a vândut cu	19—23	l. și	75	cent.
Porumbul	idem	idem	14—15	„ 50 „
Rapița comună (naveta)	idem		14—17	„ 00 „

Târgurile strălne.

Afacerile cu cereale cași prețurile, deocamdată n'au

nici o însemnătate, de oarece atât vânzătorii cât și cumpărătorii se țin în așteptarea noilor recolte, ca să-și poată da mai bine socoteala.

Astfel la târgul din Paris grânele s'au vândut cu 25—27 și 25 ct.; secara 18—19 lei; orzul cu 19—21 l.; ovăzurile cu 22—24 lei; porumbul cu 18—20 lei; făina de grâu cu 35—37 lei și 89 ct.; fasolea cu 33—42 lei; mazărea cu 40—42 lei și linteia cu 35—63 lei. În alte târguri franceze grâul s'a vândut cu 25 lei și 25 ct.; secara cu 17 și 80 ct.; orzul cu 19 lei și 52 ct.; ovăzul cu 21 lei și 23 ct.

În Germania la Manheim, grâul s'a vândut cu 30 lei; secara și ovăzul cu 22 lei; orzul cu 24 l. și 50 ct.

La Berlin grâul se vinde cu 29 lei și 70 ct.; secara și ovăzul cu 20—21 lei și orzul cu 25 lei.

În Belgia grâul se vinde cu 24—24 lei; secara cu 16—17 și 50 ct.; orzul cu 17—20 lei și ovăzul cu 19—20 l.

La Londra grâul s'a vândut cu 25 lei și 75 ct.; orzul cu 22 lei și ovăzul cu 14 lei.

La târgul din Viena grâul se vinde cu 26 lei și 50 ct.; secara, orzul și ovăzul cu 19—21 lei și 50 ct.

La Budapesta grâul se vinde cu 29 lei și 50 ct.; secara cu 21 lei; orzul și ovăzul cu 17—18 lei.

În Olanda, la Groning grâul s'a vândut cu 25 lei; orzul și ovăzul cu 19—20 lei.

La Milano (Italia) grâul s'a vândut cu 21 lei 55 ct.; secara cu 23 lei 70 ct.; orzul și ovăzul cu 20—21 lei și 50 cent.

La Geneva (Elveția) grâul se vinde cu 22 lei și 50 ct.; secara, orzul și ovăzul cu 20—21 lei.

La târgul din New-York grâul s'a vândut cu 24—27 lei și 50 ct.; secara cu 15 și 75 ct.; orzul cu 17 lei și ovăzul cu 18 lei și 25 ct.; iar la Chicago grâul s'a vândut cu 22—24 lei.

În toate târgurile streine prețurile sunt socotite pe suta de kgr., ca măsura cea mai dreaptă.

V. S. Moga.

Pagina glumeață.

Doi pictori.

— Poveste fără cuvinte —

C R O N I C A.

M. S. Regina în București.

Sâmbătă 6 Iunie M. S. Regina a venit în automobil dela Sinaia. A asistat la examenul surorilor de caritate la sanatoriul d-rului Gerota; apoi a vizitat lucrările localului pentru «Vatra Luminoasă». Seara s'a întors înapoi la Sinaia.

Consiliul superior al Magistraturii.

După noua lege a organizării judecătorești s'a instituit un consiliu superior al magistraturii. Acest consiliu se alege de către judecătorii dela Curtea de Casație și dela cea de Apel din București. S'au ales d-nii I. Prodan, D. Cuculi și M. Iulian dela Casație, O. Niculescu și Stambulescu dela Apel.

Nou ministru român.

D-l *Tr. Djuvara*, a fost numit ministru al țării la Bruxelles.

Serbarea societății de arme.

Societatea de arme, gimnastică și dare la semn și-a ținut duminica trecută serbarea anuală. Au fost concursuri de oină, lupte, întreceri cu pistolul, exerciții de scrimă, gimnastică.

Moartea lui A. Mureșianu.

Vine știrea din Brașov că acolo a încetat din viață *Aurel Mureșianu*, directorul «Gazetei Transilvaniei».

Aurel Mureșianu.

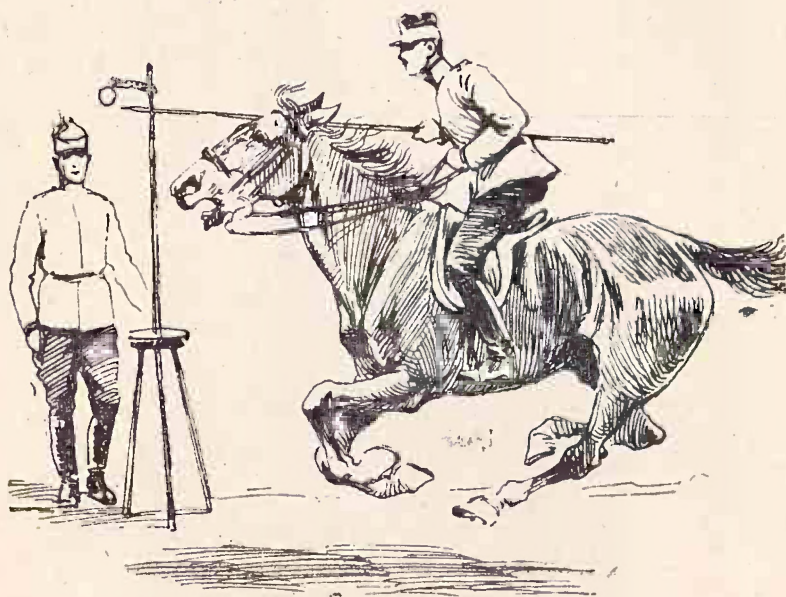
Născut în 1847, eră conducătorul acestui vechiu — cel mai vechiu — organ românesc din anul 1877.

Serbare militară.

Miercuri 3 Iunie s'a dat în parcul „Carol I”, din București o frumoasă serbare militară : alergări, dresaj, sărituri, etc. Au fost întreceri cu premii pentru soldați; au fost și pentru ofițeri.

Serbarea a fost prezidată de Altețele Lor Regale Principii moștenitori. Dăm aici două vederi dela acea serbare.

Intruniri în București.

Dumineca trecută s'au ținut în Capitală mai multe intruniri. Pomenim aci pe a lucrătorilor cizmari, cari sunt de multă vreme în grevă și nu se pot învoi cu patronii lor ; apoi cea provocată de studenți spre a întreține publicul asupra persecuțiilor ce încearcă frații noștri de peste munți din partea Ungurilor.

Intâlnire de împărați.

În portul Reval s'au întâlnit împăratul Rusiei cu al Germaniei. La banchetul dat pe iachtul «Standard» s'au ridicat toaste de prietenie. Împăratul Wilhelm a zis între altele :

Văd în această recepțiune o confirmare a amicitiei intime și sincere care unește ambele noastre case, și de asemenea o nouă confirmare a relațiilor tradiționale de amicitie și de încredere care există între guvernele noastre, și care corespunde la interesele și sentimentele absolut pașnice ale ambelor noastre țări.

Luptele din Albania.

În urma mișcărilor din Albania, guvernul turcesc a trimis trupe, dar știrile din urmă spun că aceste trupe ar fi suferit pierderi și s'au cerut ajutoare.

Ciocnire de vase.

În canalul Mânecei între Franța și Anglia s'au ciocnit două vase engleze : unul din ele s'a scufundat, dar oamenii n'au pierit.

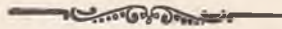
Cutremurul din sudul Franței.

Am vorbit în No. trecut de un groaznic cutremur de pământ care a ruinat mai multe sate și orașe în sudul Franței.

Dăm aci două ilustrații cari arată starea în care se află satele lovite de această nenorocire.

Vânt groaznic.

Se telegrafiază din Roma că în apropierea orașului, un ciclon a ridicat pe un trecător în aer și l-a dus la o distanță mare. Până în momentul când eră dată telegrama, nu se știă nimic de soarta lui.

Chiriașul și proprietarul.

- Odaia asta îmi place, dar e piparat prețul.
- Cum piparat ?
- Firește, 20 lei pe lună e prea mult pentru o odaie care seamănă cu un beciu. De aici n'ai nici o priveliște.
- Mai vrei și priveliște!.. Nu cumvâ ai vrea, ca pentru douăzeci de lei, să-ți aduc la fereastră muntele Caraimanul ?

Vederea unei comune din sudul Franței prăpădită de cutremur.

Cutremurul din sudul Franței:
Soldați lucrând la scoaterea cadavrelor de sub dărămături.
(după revista: DIE WOCHE).

De pe Domeniile Coroanei.

De mai mult timp se face pe Domeniul Coroanei expoziție pentru vitele sătenilor.

Cea din anul curgător de pe Domeniul Segarcea din jud. Dolju s'a ținut acum câteva zile, fiind expuse: 30 vaci, juncani și junice; 46 boi; 19 cai și 18 cărlani și cărlane din satele Segarcea, Lipov, Panaghia și Dâlga.

Juriul compus din d-nii Fl. Davidescu, șeful regiei Domeniului, G. Constantinescu, Judele ocolului Segarcea; G. Popescu, administratorul plășii și N. Popescu, primarul comunei Segarcea, examinând animalele atât din punctele de vedere al sănătății și aptitudinilor speciale în exploatarea economică, cât și din acela al modului de întreținere, a distribuit:

3	premier pentru vaci	Lei 60
4	» » junici și junice	» 80
4	» » boi	» 65
6	» » cărlani și cărlane	» 120
9	» » cai	» 180

In total Lei 505

plătiți din Cassa Administrației Domeniului Coroanei. Toate vitele expuse erau din prăsila obținută ca tauri și armăsari ai Ad-ției Domeniului Coroanei.

Se cade să mai amintim aci că Ad-ția Domeniului Coroanei are reproductorii foarte buni pe care-i dă gratuit la vitele sătenilor.

De rezultat comisiunea a încheiat un proces-verbal pe care l-a înaintat d-lui Ion Kalinderu Administratorul Domeniului Coroanei, căruia i-au transmis totdeodată mulțumirile locuitorilor pentru grija ce le poartă și noua încurajare ce le-a dat.

Licitățiuni.

— In ziua de 20 Iunie 1909 ora 10¹/₂ a. m., se va ține la Eforie, B-dul Elisabeta, licitație publică cu oferte închise pentru darea în întrepindere a lucrătorilor de construcțiuni de ecarate pe proprietățile Eforiei și anume:

Județul Buzău, Zilișteea Sorcasca, com. Zilișteanca.

1)	Una casă, devizul în sumă de	Lei 4.110
2)	2 puțuri, idem	» 10.890

Județul R.-Sărat, Stanomirești-Codrești, com. Ciorăști.

1)	Casă de arendaș, devizul în sumă de	Lei 6.762,29
2)	Grajd cu remiză și cameră de vizitiu	» 5.235,84

Supra oferte și oferte condiționale nu se primesc.

Condițiunile, planurile și devizele se pot vedea la serviciul Domenial, biroul Bunurilor, în toate zilele de lucru, între orele 10¹/₂—12¹/₂ a. m.

Spre a putea lua parte la licitație, se cere garanție provizorie lei 5%, din suma devizului, cea definitivă va fi de lei 10% din suma rezultată la licitație.

— In ziua de 2 Iulie 1909 orele 10 de dimineață, se va ține a treia lici-

tațiune cu oferte închise în localul pepinierii Strehaia din județul Mehedinți, pentru vânzarea instrumentelor și obiectelor scoase din uz.

Areste instrumente și obiecte se pot vedea în toate zilele de lucru dela orele 9—12 și dela 3—6 la pepinieră.

— În ziua de 2 Iulie 1909 orele 10 de dimineață, se va ține a treia licitațiune cu oferte închise în localul pepinierii Țintea din jud. Prahova, pentru vânzarea sculelor și obiectelor scoase din uz dela pepiniera Țintea, județul Prahova.

Aceste scule și obiecte se pot vedea în toate zilele de lucru dela orele 9—12 și 3—6 la pepinieră.

— În ziua de 23 Iulie 1909 ora 10^{1/2}, se va ține la Eforie, B-dul Elisabeta, licitație publică cu oferte închise, pentru închirierea următoarelor prăvălii și ecarete:

Din București,

1) ^{1/2} din prăvălia No. 4, din Palatul Eforiei, pe termen de 3 ani, garanție provizorie lei 400.

2) Prăvălia No. 1 din Casa Dancovici, str. Sf. Vineri colț cu calea Moșilor, pe termen de 3 ani, garanție provizorie lei 500.

3) Apartamentul No. 2, Casa Dancovici, str. Sf. Vineri No. 2, pe termen de 3 ani, garanție provizorie lei 300.

Din Sinaia.

4) Cazino pe termen de 5 ani, garanție provizorie lei 500.

Supra oferte și oferte condiționale nu se primesc.

Condițiunile speciale, precum și orice informațiuni se pot lua la Serv. Domenial, Biuroul Bunurilor, în toate zilele de lucru, între orele 10^{1/2}—12^{1/2} a. m.

A V I S

Grăbiți-vă și profitați de mare Chillipir căci n'a fost, nici n'o să mai fie așa chillipir *ca cu 40 bani* să luați cărți literare românești, format mare de câte 200—300 pagini din Colecția Saraga, care se vindeau cu 1 leu ex.

Biblioteci românești Saraga de câte 100 pagini *cu 15 bani vol.*

Xenopol A. D. Istoria Românilor în 12 vol. mari de câte 275 pagini numai cu 7 lei, toate 12 vol., în loc de 18 lei.

Pentru D-nii Institutori, Invățători, Preoți, Notari și Primari care cu puține parale pot să-și facă o Bibliotecă frumoasă, *le fac din aceste cărți plătibile în 4 rate lunare*, comenzi dela 15 lei în sus.

Cereți *gratuit* pachetul cu tot felul de cataloage de cărți, etc. la

NICOLAI A. PETROFF

Librar-Editor, Bârlad

Strada Ștefan cel Mare No. 104—105

„STEAU A“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucră pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legitime, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalinderu, *Membri al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor universitar*. — *Secretar*, Const. Bănu, profesor secundar, fost inspector școlar. — *Membri*: Petre Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; I. Dimitrescu Prucopie, senator, fost Primar al Capitalei; M. Vlădescu, fost *Ministru, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, fost *administrator al Casei Școalelor, profesor secundar*; Pompiliu Eliade, profesor universitar. — *Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, institutor.

Membri înscriși și cotizațiunii plătite (urmare).

Eugenia Simionescu (Ploești), 1 leu; Olga Săndulescu (Ploești), 1 leu; Ioniță Vasiliu (Ploești), 1 leu; Indescifrabil (Ploești), 1 leu; D-ra M. Florescu (T.-Măgurele), 2 lei; D-na Elena Jujescu (T.-Măgurele), 2 lei; Părvu Pleșoianu (Spătărei), 1 leu; Gh. Velicescu (Fântânele), 1 leu; M. Popescu (Bogdana), 1 leu; Romulus Ionescu (Iași), 3 lei; Borcea M. (Iași), 2 lei; Tufli R. (Iași), 2 lei; Crudu D. (Iași), 1 leu; Pr. G. Comănescu (Bacău), 1 leu; Nicu Comănescu (Bacău), 1 leu; Pr. N. Popescu (Bacău), 1 leu; N. I. Gavrilu (Bacău), 1 leu; C. Gh. Enache (Bacău), 1 leu; Pr. I. Grosulescu (Bacău), 1 leu; Pr. C. Crivăț (Bacău), 4 lei; Ortensia Buzoianu (Botoșani), 2 lei; Elena N. Răutu (Botoșani), 2 lei; Aglae L. Th. (Botoșani), 2 lei; Olga Savinescu (Botoșani), 2 lei; Haralamb Gh. Vasiliu (Botoșani), 2 lei; E. Hranov (Botoșani), 2 lei; Eugenia Gh. Necolau (Botoșani), 2 lei; A. Petrescu (Botoșani), 2 lei; Maria Manasian (Botoșani), 2 lei; V. Ionescu (Botoșani), 1 leu; Gh. Purice (Botoșani), 1 leu; Petre Dăscălescu (Botoșani), 1 leu; Vasile Rusu (Botoșani), 1 leu; Andreiu Moisiu (Botoșani), 1 leu; X. Toma (Botoșani), 2 lei; I. Huzan (Botoșani), 1 leu; H. Curaru (Botoșani), 1 leu; Gh. Stoica (Botoșani), 1 leu; Th. Arimescu (Botoșani), 1 leu; I. Arhip (Botoșani), 1 leu; D. Arbore (Botoșani), 1 leu; Iancu Iamandi (Botoșani), 1 leu; Aristița Gh. Băncescu (Botoșani), 1 leu; D. Grossu (Bacău), 2 lei; A. Nicolescu (Prahova), 2 lei; N. Antonescu (Burdujeni), 2 lei; R. Grigorcea (Vaslui), 4 lei; M. G. Ignat (Vaslui), 1 leu; Ilie Popescu (Vaslui), 1 leu; C. Marinescu (Vaslui), 1 leu; Gh. Arnăutescu (Vaslui), 1 leu; N. Pieptu (Vaslui), 1 leu; N. Vuza (Vaslui), 1 leu; M. Trofin (Vaslui), 1 leu; N. Lazbă (Vaslui), 1 leu;

Numărul membrilor înscriși în cursul anului 1909 este de 215, iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 1.162 lei.

(Va urmă în numărul viitor).

„VICTORIA“

Societate anonimă de asigurări generale și reasigurări

IN BUCUREȘTI

— Direcțiunea Generală: 10, Strada Doamnei 10 —

CAPITAL STATUTAR LEI 5.000.000

INTAIA EMISIUNE LEI 1.000.000

SOCIETATEA ASIGURĂ:

- a) contra pagubelor cauzate de Incendiu și Explozie, precum și în contra Tempestei și Ciclونului;
- b) asigurări asupra Vieței și Rentei viagere;
- c) contra pagubelor de Transport maritim, fluvial și terestru;
- d) contra pagubelor cauzate de Grindină la cereale și vii;
- e) contra accidentelor corporale și a consecințelor răspunderii civile;
- f) contra pagubelor provenite din Mortalitatea vitelor;
- g) contra spargerii oglinzilor, geamurilor și firmelor de cristal, etc.

Societatea «VICTORIA» asigură în mod gratuit clădirile în construcțiune până la punerea acoperișului, iar informațiuni mai detaliate a se cere Direcțiunii societății.

Reprezentanța generală București, str. Karagheorghievici, 3.